

že autor hledaje odpověď na otázku, je-li držba subjektivním právem aneb jen právníckou skutečností, nepodrobil hlubšímu rozboru pojem subjektivního práva a nezaujal stanoviska ke sporům vedeným v poslední době o základní pojmy všeobecné pravovědy. Pak by byl asi ve sporech o právní povahu držby jasněji odlišil úvahy plynoucí z určité konstrukce subjektivního práva od úvah právně-politických a byl by též dospěl ke konkrétnější formulaci základní otázky, než se stalo na str. 114 (Lze pojem držby jako subjektivního práva v právním systému postrádati?). Tolik zatím k dosud otištěné části jinak pozoruhodné práce. Z dalšího obsahu upozorňujeme na článek prof. Miloty o »Podplácení podle práva, platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi«, kde autor rozebírá poměr zákona z 3. července 1924 č. 178 sb. z. a n. k hlavě XLII. uh. tr. z., a dospívá k závěru, že by bylo lépe nově upravití celou materii jednotně pro právní oblast zemí historických i pro Slovensko. O činnosti prof. Kadlece k 60. narozeninám uvažuje dr. Rauscher (Slovenský právní historik). Slovenským právem se zabývají články dr. B. Róny (Je-li opakovanie núteného vyrovnania prípustné?), Vl. Grovského (Ďalšia sťažnosť proti druhostupňovým rozhodnutiam o sporu prekážajúcich okolnostiach dl'a zák. č. 164 z r. 1924) a dra A. Šajmoviče (Právne postavenie nemanželského dieťaťa). Ve Věstníku ministerstva unifikaceního přimlouvá se A. Hons (Vypovídací právo obce) za přenesení vypovídacího práva obce na stát nebo na širší samosprávné svazky a doporučuje, aby toto právo bylo sloučeno s vyhoštěním. Další obsah: JUDr. J. Pražák: Výsledek sjednocovacích prací v oboru předpisů o ukládání soudních deposit poručenských (sirotčích) úřadů. E. Holík: O vztahu poplatnosti právních úkonů z jednání ke zřízení listiny podle poplatkového práva platného v republice čs. vůbec a při státních dodávkách zvláště, hledíc k zákonu ze dne 3. dubna 1925 č. 54 Sb. z. a n.

Ve státě Peru byl vydán nový trestní zákon, jenž se přidržel celkem vzoru střeoevropských osnov, ač přijal též z italské osnovy (1921) některé podněty (výměra pokuty, fond trestních pokut pro odškodnění poškozených). Trest smrti je nahražen uvězněním na neurčitou dobu, nejméně na 25 let. T. zv. neurčité odsouzení v mezích nejvyšší sazby bylo přijato pro zločince ze zvyku. Trestní dospělost počíná třináctým rokem, výchovného opatření lze však užiti též pro děti mladší.
